

سطح خوب: در این حالت میزان AQI بین ۱ و ۵۰ است. در این شرایط کیفیت هوا رضایت بخش و دارای ریسک سلامتی ناچیز و یا فاقد ریسک سلامتی است. این حالت را با رنگ سبز نشان می دهند. در کشور ما معمولاً به این حالت، وضعیت "پاک" اطلاق می شود.

سطح متوسط: میزان AQI بین ۵۱ و ۱۰۰ است و کیفیت هوا قابل قبول است؛ اگرچه آلودگی در این سطح ممکن است برای تعداد بسیار کمی از افراد با ملاحظات بهداشتی خاص همراه باشد. در این شرایط افرادی که نسبت به ذرات معلق، دی اکسید نیتروژن و ازن حساسیت ویژه ای دارند ممکن است علائم تنفسی در آنها مشاهده شود. این حالت را با رنگ زرد نشان می دهند. در کشور ما معمولاً به این حالت، وضعیت "سالم" اطلاق می شود.

سطح ناسالم برای قشر حساس: میزان AQI در این حالت بین ۱۰۱ و ۱۵۰ است. بعضی از افراد گروه های حساس در این شرایط ممکن است اثرات بهداشتی خاصی را تجربه کنند اما عموم مردم تحت تأثیر قرار نمی گیرند. این حالت را با رنگ نارنجی نشان می دهند.

سطح ناسالم: میزان AQI در این حالت بین ۱۵۱ و ۲۰۰ است و ممکن است اثرات بهداشتی را تجربه کند. اعضای گروه های حساس بیش از سایرین اثرات جدی را بر سلامت خود تجربه می کنند. این حالت را با رنگ قرمز نشان می دهند.

سطح خیلی ناسالم: در این حالت AQI بین ۲۰۱ و ۳۰۰ قرار داشته و هشدار برای سلامتی به حساب می آید و بدین معنی است که در این شرایط هر کسی ممکن است اثرات جدی سلامت را تجربه کند. این حالت را به رنگ بنفش نشان می دهند.

سطح خطرناک: میزان AQI از ۳۰۱ بالاتر بوده و خطاری جدی برای سلامت انسان و بیانگر شرایط اضطراری است. در این وضعیت تمام افراد جامعه تحت تأثیر اثرات بهداشتی جدی قرار می گیرند. این حالت را با رنگ خرمایی نشان می دهند.